

Ján Adamus

Prijmite Ducha Svätého

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami, prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: „Pokoje vám!“ Ako to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. A znova im povedal: „Pokoje vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“ (Jn 20, 19-23)

Každá doba má typické výrazy a moderné témy. V súčasnosti a najmä posledné roky veľmi veľa rozpráva o duchovných veciach. Spomínajú ich lekári, vedci, politici, ale aj jednoduchí ľudia. V dnešný sviatok by sme preto nemali mať žiadny problém rozprávať o Duchu Svätom. Lenže problém tu je, lebo každý duch je neviditeľný, hoci sa aj prejavuje v rozličných účinkoch. Duch Svätý sa prejavuje v pozitívnych účinkoch, ako je radosť, pokoj, šťastie... a duch zla zase v ľži, nenávisti, pýche, násilí... Duch Svätý prináša úľavu a posilnenie, duch zla plodí utrpenie a bolesť.

Ježiš sľúbil apoštolom aj nám, Ducha Svätého. Prvé čítanie zo Skutkov apoštolov potvrdzuje, že svoj sľub, ktorý sme mohli počuť aj v dnešnom evanjeliu, splnil. Všimnime si, ako sa Duch Svätý prejavil v živote apoštolov.

V prvom rade môžeme o ňom povedať, že je Duchom lásky a nadšenia. Kde vládne láska, tam si ľudia navzájom rozumejú, aj keď rozprávajú rozličnými jazykmi a dokážu jeden druhého pochopiť a odpustiť. Kde vládne duch nenávisti, tam sa ľudia nenávidia, aj keď používajú rovnaký jazyk

Apoštoli dostali Ducha pravdy. Duch pravdy nediktuje, čo má byť pravda, a nemanipuluje s pravdou. Kde sa totiž povie, že pravda je taká, aká sa niekomu hodí, tam je koniec dôvere. Takí ľudia dokážu všetko zlo, aj tú najväčšiu špinu, preobliecť do skvostného rúcha a ukázať ako čosi nádherné. Tak napomáhajú rast nedôvery, a kde je nedôvera, tam je strach a chaos.

Duch Svätý apoštolom dodal aj silu, lebo kde On panuje, tam majú ľudia svoje pevné zásady, ktorým sú verní a odolávajú lákadlám, nech by boli akokoľvek zvodné. Kde chýba duch sily, tam sa ľudia stávajú bezcharakternými, dajú sa kúpiť za výhody,

menia svoj zovňajšok podľa potreby a za výhody schvaľujú aj najhoršie zločiny.

Apoštoli dostali veľkú posilu v Duchu lásky, nadšenia, pravdy a viditeľne sa to na nich prejavilo. Žili jednotní vo vyznávaní pravej viery a Ježišovej pravdy a to aj vtedy, keď im šlo o život. Tie isté dary dáva Duch Svätý aj nám. Ale buďme úprimní, že človek niekedy radšej počúva ducha zla a riadi sa jeho zásadami, preto je okolo nás, ale i v nás, toľko nenávisti, bludných náuk, strachu, chaosu, bezcharakternosti a bezmocnosti. Povedali sme si, Duch je realita, ktorá sa prejavuje v účinkoch. Láska ku pravde a spravodlivosti sa nedá v človekovi zachytiť ani najmodernejšími prístrojmi, ale napriek tomu je to realita, ktorá hnala milióny ľudí k hrdinským obetiam. Táto realita sa v dejinách neustále overuje. Ctíme si veľkých ľudí zanietených láskou k dobru, ktorí pre spravodlivosť obetovali život. Nemali by sme si preto čtiť aj ducha, ktorý bol v ich živote hybnou silou?

Apoštoli s Pannou Máriu zotrvali na modlitbách. To je recept aj pre nás, ako si získať Ducha Svätého. Modlitba je cesta, aby sme sa premenili, aby nás Duch Boží formoval a dal nám dary, ktoré dostali apoštoli. V tej chvíli z nás vyženie ducha zla, lebo on striehne ako ručiaci lev a čaká na príležitosť, aby zaujal našu dušu.

V románe Posledná na popraviske je opísané francúzske dievča Blanka. Hľadala svoje miesto v živote a napokon vstúpila do karmelitánskeho kláštora. Bola utiahnutá a bojazlivá, preto keď nepriatelia obsadili kláštor, utiekla. O niekoľko dní stála v zástupe ľudu a pozerala sa, ako popravujú jej spolusestry z kláštora. Tie, čakajúce na smrť, začali spievať hymnus k Duchu Svätému. Hymnus však pomaly slabol, lebo počet sestier popravou ubúdala. Poslednú strofu už nemal kto spievať, a tak Hymnus zostal nedokončený. Zrazu sa zo zástupu ozval spev poslednej strofy. Spievalo ju ustrašené dievča Blanka, ktorá teraz bez strachu a v sile Ducha Svätého vystúpila na popraviske a zomiera. Bol to Duch Svätý, ktorý ju urobil silnou a odvážnou.

Aj my sa v tejto chvíli otvorme Duchu Svätému a volajme: Príď Duchu Svätý do srdca všetkých ľudí. Nech tvoj oheň vypáli jed zo všetkých jazykov, ktoré ohovárajú, špinia česť iných a roznečujú nenávisť. Osvieť nás, aby sme pochopili, že slúžiť Bohu, znamená konať čo je správne a to je pre nás najväčší zisk. Zapáľ v nás lásku, aby sme s tebou kráčali do nebeskej vlasti.

Zoslanie Ducha Svätého
L. Záborský 1996

Blaženosť, šťastie, radosť máme dnes v tejto slávnosti, veď Svätý Duch, náš Tešiteľ, nad učeníkmi zažiaril.

Dnes oheň v svetle chvejivom tvár jazykov si vzal, by v ňom výrečnosť múdru získali a vrelou láskou dýchali.

Jazykmi všetkých hovoria, nad nimi žasnú zástupy; nie mladým vinom plní sú, na ktorých sám Duch zostúpil!

Ten div mal pôvod tajomný: končí sa svätý okruh dní, po veľkonočnej slávnosti platí nám zákon milosti.

Teraz ťa, Bože, vzývame s pokornou myslou, oddane: nech nás Duch Svätý podobne svojimi darmi zahrnie.

Tie srdcia, čo si posvätil, aj milosťou si naplnil; odpusť nám teraz každý hriech a daj nám časy pokojné.

Nauč nás Otca poznávať a jeho Syna milovať a v teba, Ducha obidvoch, daj veriť vždy, vo všetkých dňoch. Amen.

Majte srdce statočné

Ž 31, 25: *Vzmužte sa a majte srdce statočné, vy všetci, čo dúfate v Pána.*

Bože, prichádzam k tebe raz plný odvahy a inokedy príliš slabý a znechutený, raz s pocitom radosti a druhý raz plný smútku, niekedy plný síl, inokedy taký bezmocný. Viem, aké je to žiť v slobode a dôvere, a tiež, aké je to, keď sa cítim slobodným voči kritike, nepochopeniu, hlúpym narážkam. A nechcel by som, Pane, pokračovať. Ty ma však slovami žalmu vyzývaš: *Vzmužte sa a majte srdce statočné, vy všetci, čo dúfate v Pána.*

Môj Bože, chcem byť statočný, aj keď viem, aký som slabý.

Chcem byť statočný, aj keď viem, že to nebude ľahké.

Chcem byť statočný srdcom pokorným a oddaným tebe.

Chcem byť statočný v láske bez pretvácky a nezrieknuť sa lásky, aj keď to bolí a prináša utrpenie.

Chcem byť statočný aj v ponížení, aj vtedy, keď ma ohovárajú a odsudzujú, aj keď sa moje ja cíti byť dotknuté a zranené.

Túžim mať statočné srdce, lebo dúfam v teba, Pane. Moja dôvera v teba nech sa prejavuje statočnou láskou. Dúfať v teba, Pane, pre mňa znamená dávať ťa vždy na prvé miesto, vnímať ťa ako Pána mojich myšlienok, slov a rozhodnutí. Dúfať v teba znamená oprieť všetku svoju nádej o teba bez ohľadu na to, čo hovoria druhí, ako sa správajú a ako žijú. Viem, že to nie je ľahké a viem, že sám to nedokážem. Viem, že som človek omylný, ale mám skúsenosť s tvou milosťou, ktorá ma nikdy neklamala.

Ďakujem ti, Bože, za všetku tvoju milosť, vďaka ktorej smiem žiť, vďaka ktorej môžem znova začínať, vďaka ktorej sa môžem stávať statočným vo svojom srdci a v každodennom živote.

Modlím sa a prosím o statočné srdce a dôveru v teba. Velebím ťa, Bože, a prosím na príhovor svätého Jozefa:

Pomôž mi byť statočným.

Utváraj vo mne srdce statočné.

Nedopuť, aby som podliehal klamu neúprimnosti, neprajnosti, namýšľaniu si.

Nedaj, aby som stratil tvojho Ducha.

Nedopuť, aby som stratil tvoj pohľad, dôveru a nádej v teba.

Prosím ťa, zošli na mňa silu svojho Ducha, aby som mal odvalu znova vstať, aby som sa nevzdal úsilia, zápasu a prosby o statočné srdce.

Daruj mi, prosím, dosť pokory, aby sa ma nezmocnila neláska, nervozita, netrepezlivosť, hnev.

Daruj mi milosť byť verným, vytrvalým a statočným. Chráň ma pred posudzovaním druhých a pred neláskavými rečami.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby srdca“

Prvá nedeľa v mesiaci:

Dnes je prvá nedeľa v mesiaci. Popoludní o 14:00 hod. je pobožnosť a výmena ružencových tajomstiev.

Zbierka na katolícke masmédiá:

Vyzbierali sme 470 eur. Nech vám Pán odmení vašu štedrosť.

Hodová slávnosť:

Na budúcu nedeľu (11.6.) máme slávnosť Najsvätejšej Trojice.

Po slávnostnej farskej sv. omši, ktorá bude o 11:00 hodine, pred kostolom bude pripravené aj skromné občerstvenie. Pozyvame aj na krátky program ľudovej hudby hneď tam pred kostolom.

Želám ti túžbu po domove i po cudzích krajinách

Kto ešte nikdy netúžil po domove, nevie, ako to bolí. Kto ešte nikdy nesníval o ďalekých svetoch, netuší, aké sily v ňom driemu. Obe, túžba po domove i po cudzích krajinách sú ľudské pocity, ktoré sú tým ťaživejšie, čím viac si ich uvedomujeme. Aj zvieratá - napríklad niektoré druhy vtákov - letia každoročne do diaľav a po niekoľkých mesiacoch strávených v teplejších krajinách sa znova vracajú na sever. Nasledujú svoj pud, ktorý im je vrozený.

Ľudia konajú inak. Vnímajú, pociťujú, trpia tým, čo ich ťahá do diaľok, alebo čo ich nabáda k túžbe za domovom.

Želám ti obe, túžbu za cudzími krajinami aj túžbu za domovom. Túžba za cudzími krajinami ťa naučí spoznať veľkosť sveta, aby si pochopil súdržnosť všetkých ľudí, aby si prekonal zúžene čierno - biele videnie.

Túžba po domove ťa naučí ceniť si miesto, odkiaľ si prišiel. Naučí ťa dostatočne si vážiť tých, ktorí ti kedysi darovali domov. Najviac ti však želim túžbu za domovom, nebeským domovom. Želám ti túžbu po diaľkach a domove, kde prebýva ten, kto sám môže utíšiť všetky naše túžby.

Adalbert L. Balling „Želám ti anjela“

Sväté omše v 9.týždni cezročného obdobia- (A)

5.VI. Svätodušný pondelok

18:00 Za ť Jána a Annu Širokých

Od dnešného dňa sa modlíme Anjel Pána

6.VI. utorok

18:00 Za ť Ernesta a Katarínu Kulifajových

7.VI. streda

18:00 Sv.omša v Štefanovej

8.VI. štvrtok

18:00 Za ť Ivanu Božíkovú

9.VI. piatok

18:00 Za ť Františka a Annu Polakovičových a rodičov

10.VI. sobota

08:00 Za ť Jozefa a Annu Radakovičových a za ťa

Upratovanie kostola č.d. 325- 352

11.VI. nedeľa – Najsvätejšia Trojica

08:00 Za ť Máriu Gašparovičovú (1. výročie smrti)

Lektori: Jurčovičová M., Blahová M.

11:00 Za farníkov

Lektori: Kosnáčová T., Šustová D.

14:00 Posvätný ruženec a litánie

Liturgický kalendár

5.VI. pondelok Sv. Bonifác, biskup a mučeník – Sp

6.VI. utorok Sv. Norbert, biskup

7.VI. streda Sv. Róbert, rehoľník

8.VI. štvrtok Náš Pán Ježiš Kristus, Najvyšší a večný kňaz Sviatok

9.VI. piatok Sv. Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi– Ľsp

10.VI. sobota Bl. Diana

BEZ MODLITBY JE VŠETKO NIČÍM

Ostaňte vo mne a ja vo vás. Ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak neostane na viniči, tak ani vy, ak neostanete vo mne. Ja som vinič, vy ste ratolesť. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.

(Jn 15,4-5)

Modli sa pomaly. Mysli na to, čo hovoríš, aj na to, kto to komu hovorí. Pretože rýchle odbavenie modlitby bez času na uvažovanie vyznie ako rachot prázdnych plechoviek. A so svätou Teréziou ti hovorím, že to nepovažujem za modlitbu, keď len pohybuješ perami.

(Svätý Josemaría Escriva de Balaguer)

Ak ľudia v živote - a zvlášť v dnešnej dobe - niečo podceňujú, tak je to modlitba. Koľkým sa zdá zbytočná, neužitočná, koľkí si myslia, že je to mrhanie časom i silami. Mnohí mladí ľudia a ľudia v strednom veku povedia:

„Nemám čas na modlitbu. Mám toho veľmi veľa. Ako to mám všetko stíhať? Keď budem na dôchodku a budem mať kopec času, potom sa budem modliť.“ Naozaj? A odkiaľ berieš istotu, že sa staroby dožiješ? Nie si príliš trúfalý? A je azda modlitba len pre starých? Nepotrebuje ju aj mladý človek? Aby sa zastavil, usporiadal svoj život, aby načerpal, aby nabral sil pri Pánovi, aby žil múdro a dal životu správny smer, aby život mal zmysel?

Istý mladý kňaz sa vraj pýtal Matky Terézie, čo má robiť, aby bol dobrým kňazom a aby jeho služba naozaj prinášala ovocie. Matka Terézia mu povedala, aby denne hodinu adoroval pred Eucharistiou. Na to on namietal a začal vysvetľovať, koľko má povinností: „Ja nemám čas hodinu každý deň adorovať. Veď som kňaz v pastorácii. Vyučujem v škole, denne spovedám, slúžim omše. Okrem toho mám na starosti mládež a tiež navštevujem chorých...“ Keď si ho Matka Terézia vypočula, povedala:

„Vy máte toľko povinností? Tak potom nie hodinu, ale dve hodiny denne by ste mali adorovať.“ Myslím, že vieme, čo tým chcela povedať.

Hoci to nevyslovíme, často podceňujeme modlitbu, domnievame sa, že je zabitým časom, a pritom je to najdôležitejší čas, požehnaný čas. Všetko, čo robíme bez modlitby je ničím. Je to taký prázdny aktivizmus. Mnohí máme toľko akcií a plánov, ale ony neprinášajú očakávané ovocie. Prečo? Tu je koreň: chceme konať bez Krista, bez modlitby, sami, zo svojich síl. Každé naše konanie by mala predchádzať a sprevádzať modlitba prosby odovzdania a za všetkým by mala nasledovať modlitba vďaky. Ježiš povedal: „...bezo mňa nemôžete nič urobiť“ (viď. Jn 15). Chápeš? Bez neho NIČ. Všetko, čo robíme bez neho je ničím, kým s ním aj nič je všetkým. Všetko máme robiť s Ježišom a pre Ježiša.

Ježišu, akí hlúpi sme, keď sa spoliehame iba na seba a zabúdame na Teba. Toľko toho chceme, máme svoje plány, nad ktorými sa Ty len smeješ. Všetko je to len prázdnota a ničota, lebo v tom nie si Ty.

Už nechcem konať bez Teba. Bez Teba nechcem urobiť

ani krok. Bud' so mnou aj v dnešnom dni a požehnaj všetko, čo budem robiť.

Marián Sivoň „Moderný svätý“

Neviditeľná sieť

Izraeliti boli pokrstení v Mojžišovi, povedal sv. Pavol.

To znamená, že mu dôverovali, že ho nasledovali a v dôvere v neho šli do vôd mora...

Keď sme my pokrstení v Ježišovi, chceme, aby nás zachránil. Dôverujeme jeho moci, múdrosti a schopnosti viesť nás, dávame sa ním zaplaviť.

Carlo M. Martini

Novinár mal námietky voči svojim kolegom, lebo používali slovo „ilúzia“ iba znehodnocujúco. Podľa neho má každá ilúzia vlastnú silu a realitu. Podoprel to týmito príkladom:

V meste vystupovala skupina povrazolezcov. Napli svoje lano od zvonice kostola po vežu radnice.

Predstavenie sa konalo večer pri svetle reflektorov a bez siete. Každý večer mali ten istý program: bežali, tancovali a bicyklovali sa po lane. Hlavnou atrakciou bolo vystúpenie mladého dievčaťa, dcéry manželov - povrazolezcov. Ako snehová vločka sa vznášala v kruhu svetla od jednej veže k druhej nad tmavou priepasťou.

Po predstavení som robil s otcom dievčaťa interview. Nemohol som sa zdržať výčitky, že svoje dieťa vystavuje nebezpečenstvu života, a povedal som mu: „Ako ste len mohli naučiť vlastné dieťa také krkolomné umenie?“

„Tancovanie na povraze nie je ťažké,“ odpovedal mi, „aj vy by ste sa to hravo naučili. Problém je strach. Moja dcérka sa nebojí, lebo je presvedčená, že pod ňou je napnutá neviditeľná sieť, pevnejšia než nylon a konope

Byť pokrstený v Ježišovi znamená odovzdať sa moci Ducha.

Carlo M. Martini

Max Rosler „Skoré uzdravenia“

Boh uhádne všetky naše myšlienky a vie aj o prejavoch našej lásky, ktoré by sme mu radi preukázali. On sa však uspokojí s našimi túžbami. Veď je naším Otcom a my sme jeho deti. Kto je celkom maličký, nemá krásne myšlienky a slová. Malé deti nevedia, čo je lepšie, lebo všetko pokladajú za dobré. Sme príliš malí na to, aby sme mohli prekonávať prekážky. Neostáva nám nič iné, ako znášať lejaky. Ako je málo duší, ktoré túžia po tom, aby boli malé a neznáme. Keď sa nám nedarí kráčať cestou čnosti, nestrácajme vôľu a neustále dvíhajme nohu na schodík aj vtedy, ak sa nám nepodarí vystúpiť ani na prvý. Nech! Boh od nás žiada iba dobrú vôľu. S láskou hľadá na nás zhora schodiska. Jedného dňa, premožený našimi márnymi snahami, sám zostúpi k nám, vezme nás do náručia a navždy vynesie do svojho kráľovstva.

„Usmievaj sa“ Myšlienky Blahoslavenej sestry Zdenky

Hriešnici a mýtnici nás predbehnú do Božieho kráľovstva

V tomto roku mi zomreli traja chlapci. Všetkých ich volám chlapci, aj keď jeden z nich mal šesťdesiatštyri rokov. Zavolať mi pán prednosta onkologickej kliniky z Trnavy: „Pán farár, máme tu onkologický prípad, je to bezdomovec, nemá kartičku, nemá peniaze, nemá nič. Pozrite, ak si ho vy nevezmete, musíme ho poslať na ulicu.“

Hovorím: „Dobre, doved'te ho.“

„Ale on nemá žiadny príjem!“

„V poriadku, doved'te ho, má nesmrteľnú dušu!“

Doviezli ho a predstavte si, ako krásne zomrel! Povedal som si: *Pane Bože, aj ja by som chcel takto zomrieť!* Zapaľovaný, pripravený, vyspovedaný. Ťažkí väzni ho držali na rukách a stierali mu pot z čela. Chlapci boli pri ňom, modlili sme sa k Božiemu milosrdenstvu, potom ruženec k Panne Márii, Litánie ku všetkým svätým a znova ruženec... krásne vydýchol.

Neskôr zomrel Vlado, potom tretí z nich. Ten sa vrátil po tom, ako od nás nie dobre odišiel. Hrešil na mňa, vynadal mi, chlapci sa tak napálili, že ho chcel jeden kopnúť. Zadržal som ho, aby to nechal tak. Povedal som mu: „Peter, zapamätaj si: zadné dvierka máš stále otvorené!“

„Nikdy v živote neprídem!“ Odpľul si.

„Hovorím ti: zadné dvierka máš otvorené. Ak raz niekto príde na moju faru, vchádza do mojej fary, no i do môjho srdca. Ak odíde z fary, zostane v srdci. Ty tam budeš stále, Peter!“

„Na ministerstve ťa udám,“ povedal. „Tu máš občiansky, aby si to mal ľahšie.“

Odpľul si a s nadávkami odišiel. Keď sa vrátil nazad, zo „služobky“, ako tieto odchody voláme, bol zničený, leďva išiel, ani nezniešol pohľad na mňa. Z rúk si urobil šiltovku, pozrel krátko, zakryl si oči a začal plakať. Mal už sedemdesiat rokov. Potom odišiel na liečbu, no už sa k nám nevrátil. Patrí k nám, modlím sa za neho.

Platí, že mýtnici a hriešnici nás predbehnú do Božieho kráľovstva, pretože sa nerobia takými nafúkancami ako my. Pre svoju pokoru nás predbehnú. Skutočne, sú blízko pri Bohu. Oni vedia a cítia, že bez Božej pomoci nemajú šancu. My sa často nafukujeme a myslíme si, akí sme svätí a že pre svoju svätosť máme zásluhy. Klameme sami seba a robíme klamárom i Pána Ježiša, ktorý hovorí, že všetci potrebujeme Božie milosrdenstvo a všetci sme hriešni.

Farár Marian Kuffa „Kazateľnica

život“

Zamyslenia

Božie muky

Pri pútnických cestách, ale aj roztrúsené vo voľnej krajine, nachádzame často kríže a kaplnky, ktoré ľudia ľudovo pomenovali „božie muky“. Samotné pomenovanie by mohlo pripomínať, že niekto na tomto mieste prežil niečo ťažké, životu nebezpečné, alebo sa tu odohrala

udalosť, ktorá priniesla ujmu na zdraví alebo náhlu smrť. Na druhej strane by sa pod týmto názvom mohlo ukrývať aj slovo mučeníctvo, isté svedectvo.

Už pápež Lev III. (795 - 816), ktorý korunoval cisára Karola Veľkého na Vianoce roku 800, odporúčal vybudovanie kamenných krížov, sôch a „kameňov pokánia“. Z 13. storočia sú najmä na nemeckom území známe kaplnky, ktoré pripomínali umučenie Ježiša Krista. Vznikli aj ako upozornenia na posledné veci človeka a niekedy ako prejav vďaky za uzdravenie a osobitnú Božiu ochranu.

Vieru mnohých kresťanov, predovšetkým v neskoršom stredoveku, sprevádzali stiesnené naliehavé životné otázky o zmysle života a smrti. Mnohé choroby a vojnové nepokoje prinášali smrť alebo aspoň ujmu na zdraví. Preto sa kresťania často modlievali: „Pred náhlou a nepredvídanou smrťou uchovaj nás, Pane!“ Hlavnou starostlivosťou kresťanov tých čias bola prosba o dobrú hodinu smrti. Spomínané prícestné kaplnky boli vhodným miestom pripomenúť si túto skutočnosť. Zároveň boli aj pozvaním k modlitbe za zomrelého, ktorý na tomto mieste zahynul.

Nemecký kňaz a spisovateľ Heinrich Hansjakob (1837 - 1916) raz poznamenal: „Niet nič zmyslupľnejšie pri cestách ako tabuľa, ktorá ukazuje smer, alebo prícestná kaplnka. Prvá ukazuje smer v čase a druhá upozorňuje na cestu do večnosti.“

Podstavce a kríže s obrazmi a sochami svätých poukazujú na zbožnosť toho - ktorého kraja. V nich sa okoloidúci človek stretáva so svätými alebo s tajomstvami, ktoré sa v okolí najviac uctievali. Sú ukazovateľmi potreby vstúpiť do hlbín duše človeka, do skúsenosti utrpenia predošlých generácií a neporušenej viery v Boha. Sú vyznaním viery, pred ktorou treba stáť s úctou. Žiaľ, stretávame sa aj s vandalstvom, ktoré nenechá na pokoji ani tieto staré sakrálnu-umelecké objekty. Vandali ich často poškodzujú a hanobia, bez úcty rania obzvlášť tých, ktorí ich vybudovali. Tým zneuctujú aj hlboké a čisté vyznanie viery, ktoré nám zanechali naši predkovia ako verejný prejav svojej nábožnosti, tak príkladný a potrebný aj pre budúcnosť.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

*Pri vstupe
do vištických
vínogradov
na Polánke
v piatok 25.mája 2017
Vdp. Mgr. Ján
Záhradník
požehnal novú
Božiu muku
Svätého Urbana,
ktorú postavili vištickí
vínogradníci a vinári.*